

Opinie | Danielle Braun, corporate antropoloog en directeur van de Academie voor Organisatiecultuur

Onlangs liet ik mij verleiden tot een twitterdebatje over Thierry Baudet, vanwege zijn tweet over de jonge klimaatactivist Greta Thunberg. Baudet ging tekeer en links, liberaal klimaatactivistisch Nederland ontplofte, de bubbel waarin ik zelf ook verkeer. Vervolgens ging het debat over de persoon Baudet en dat hij moet worden gestopt. Pogingen om het óók over de inhoud te hebben, staakten. Ook ik snak naar elegant debat van politici van rechter en linker zijde, maar ik vind wel dat een gekozen politicus recht van spreken heeft en dat het de moeite waard is om te luisteren.

Wat mij opvalt is dat diegenen die roepen dat Baudet gestopt moet worden, vooral last hebben van hun eigen onverdraaglijke onverdraagzaamheid.

Verdraagzaam zijn in de bubbel van wederopbouw, post-koude oorlog, links, hoogopgeleid, intellectueel, wit, geëmancipeerd, was zo eenvoudig. Twitter af en toe een mooie meditatiequote, doe aan Kerst én Eid al-Fitr, wees blij met elke vrouw op een topfunctie, maak een praatje met de Marokkaanse buurman, maar koetsier je verder in een cirkel van mensen die op jezelf lijken.

Ander schaakbord

Maar tijden zijn veranderd. We hebben nieuwe mondiale vraagstukken op te lossen. We snakken allemaal naar nieuwe inzichten. En dan komt er een politicus langs die ogenschijnlijk op je lijkt. Die op je feestje zou kunnen komen. Maar die wel heel andere perspectieven inbrengt. Je wilt verdraagzaam zijn. Jij was toch van het omarmen van het tegengeluid? Van de wijsheid van de minderheid? Van 'deep democracy', socratische gesprekken, diversiteit en dialoogtafels? Je hele lijf zegt: tot hier en niet verder, en je voelt iets wat je eerder nog niet kende: onverdraagzaamheid.

Je zoekt naar een manier om de dialoog aan te gaan, volgens jouw regels. Maar je speelt op een ander schaakbord. Eén waar de regels van een andere bubbel gelden, die je niet kent. Een bubbel waar verdraagzaamheid een andere code kent. En dan ontdek je met een schok dat je zelf eigenlijk helemaal niet verdraagzaam bent. Dat ook jij grenzen trekt. Hoezo alle stemmen horen? Daar sta je dan: onverdraagzaam tegenover onverdraagzaamheid. Blijk je ineens meer gemeen te hebben dan je dacht. Misschien dat daar de sleutel tot een echt gesprek ligt: laten we praten over wanneer onverdraagzaamheid onverdraagzaam is.

Danielle Braun is corporate antropoloog en directeur van de Academie voor Organisatiecultuur.

Volgen via mijn nieuws

Bedrijfscultuur

+ Volg

Opinie

+ Volg

Politiek

+ Volg

Samenleving

+ Volg

Thierry Baudet

+ Volg

Advertentie

ZWEEDSE LUXE
VOLVO V90 BUSINESS SPORT

✓ Vraag profiel aan

Ontdek meer >

Laatste nieuws

06:45

Giorgio Tuinfort, godfather van de htmakers

06:00

Dreigend miljoenen gat gedicht ten koste van brave belastingbetaler

06:00

ING: \$13.000 mrd voor duurzame energie tot 2050

06:00

Wat met ASM: zijn aandelhouders